

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Dato: 25.11.2008
Kontor: Retsstillings og Internationalt kt.
J.nr.: 2008-16200-149
Sagsbeh.: Iho
Fil-navn: Svar SUU spm. 69

Besvarelse af spørgsmål nr. 69 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg efter ønske fra Liselott Blixt (DF) har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 6. november 2008.

Spørgsmål 69:

"Hvad er ministerens holdning til, at der altid skal gives en forklaring, en undskyldning, og en erstatning i tilfælde, hvor et barn, der er i det offentlige varetægt dør, som følge af en fejl begået i sundhedsvæsenet? Ministeren bedes endvidere oplyse, om han vil arbejde for, at der bliver indført en erstatningsordning fra Patientforsikringen der udbetales, når det offentlige har erkendt at et barns død skyldes beviselige fejl begået i sundhedsvæsenet."

Svar:

Som patient eller efterladt efter en afdød patient kan man klage til Sundhedsvæsenets Patientklagenævn over sundhedsfaglig virksomhed udført af personer inden for sundhedsvæsenet. Har en behandling, en undersøgelse eller lignende medført en skade, kan et krav på erstatning for skaden af patienten eller efterladte efter en afdød patient anmeldes til Patientforsikringen. I forbindelse med Patientklagenævnets og Patientforsikringens afgørelser udarbejdes en beskrivelse af det hændelsesforløb, der klages over eller som menes at have medført skaden, ligesom de nævnte instansers afgørelser skal begrundes, jf. forvaltningslovens §§ 22 – 24.

Herved sikres patienter og andre sagsparter en redegørelse for de faktiske forhold og retlige aspekter, der har haft betydning for afgørelsen. I den forbindelse vil jeg også henlede opmærksomheden på, at der i hver region er oprettet et patientkontor, som bl.a. har til opgave at bistå og vejlede patienter om deres rettigheder, herunder om klage- og erstatningsadgang.

Jeg er dog opmærksom på, at ovenstående nok ikke i alle situationer lever op til det behov for en forklaring, som nogen patienter eller efterladte kan have. Ligeledes foreskriver processen i hverken klage- eller erstatningssystemet, at der gives en undskyldning af de implicerede sundhedspersoner - selvom en sådan i nogle tilfælde kan være på sin plads. Både forklaringer om det passede og undskyldninger - eller i det hele taget en god dialog om hændelsesforløbet - kan i nogle tilfælde være udslagsgivende for, at patienter eller efterladte kan komme videre efter et uheldigt behandlingsforløb.

Som led i regeringens kvalitetsreform vil jeg derfor også tage initiativ til, at iværksætte et arbejde om en ny klage- og disciplinærordning på sundhedsområdet. Arbejdet skal bl.a. også omfatte overvejelser af, om en lokal dialog i de tilfælde, hvor en patient ønsker at klage, kunne være hensigtsmæssig.

Dette arbejde angår imidlertid alene klagesystemet, da regeringen ikke finder behov for justering af det eksisterende erstatningssystem med en patientforsikringsordning, der indebærer en for patienten lettere adgang til erstatning end efter de almindelige erstatningsretlige regler.

For så vidt angår erstatning til mindreårige henviser jeg til mit svar af 6. november 2008 på spørgsmål S 269.